

s úroky. Nebyl tudíž závazek žalovaného bezpodmínečným a neodvislým od vzájemného plnění firmy N., nýbrž stal se teprve pro ten případ, že firma splní svůj závazek předem. Nejedná se také o plnění vzájemné z ruky do ruky (§ 8 ex. ř.), nýbrž plnění dlužníka bylo odvislým od předchozího plnění vymáhající strany, což plyne již z toho, že pro její plnění dána byla lhůta do 27. října 1926 a pro plnění dlužníka lhůta další jednoho měsíce po 27. říjnu 1926, tedy do 27. listopadu 1926. Poněvadž vymáhající věřitelka neprokázala způsobem v § 7 ex. ř. předepsaným, že vzájemné plnění z její strany bylo uskutečněno a jen pro tento případ závazek dlužníka byl sjednán, bylo exekuční návrh zamítnouti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs odkazuje se na správné odůvodnění napadeného usnesení. Zavázal-li se dlužník, že zaplatí vymáhající věřitelce peníz uvedený ve smíru jen pro ten případ, že tato odstředivku jemu dodanou sestaví a do řádného užívání uvede do 27. října 1926, stalo se tak pod podmínkou, že vymáhající věřitelka tomuto svému závazku v určené době dostojí, a, jelikož vymáhající věřitelka neprokázala listinami veřejnými nebo veřejně ověřenými, že tato pro dospělost a vykonatelnost nároku rozhodná skutečnost nastala, právem rekursní soud vyhověl rekursu a zamítl návrh na povolení exekuce. Co nově přednáší vymáhající věřitelka v dovolacím rekursu o vzniku smíru, nemohlo dojíti povšimnutí, jelikož zákaz novot v opravném řízení platí i pro exekuční řízení (posudek Nejvyššího soudu vídeňského k § 520 c. ř. s. bod 3.). Poukazujíc v dovolacím rekursu k § 36 čís. 1 ex. ř., má stěžovatelka pravdu jen potud, že se dlužník proti povolené exekuci mohl po případě brániti i žalobou, ale přezírá, že tak učiniti nemusel, pak-li své námitky mohl provésti rekusem (§ 36 prvý odstavec ex. ř. na konci). Že nejde o případ § 8 ex. ř., o vzájemné plnění, jež se má státi z ruky do ruky, plyne z obsahu samého smíru, a, pokud vymáhající věřitelka teprve v dovolacím rekursu tvrdí, že se samo sebou rozumí a nemusí býti zvláště podotčeno, že se postavení odstředivky ve smyslu smíru stalo, jest to jednak novotou a jednak právě onou skutečností, již slušelo prokázati způsobem uvedeným v § 7 ex. ř. Že důkaz tento po případě nebude snadným, nemění ničeho na podstatě věci, najmě nemůže býti příčinou, by bylo vymáhající věřitelce prominuto splnění onoho zákonného předpisu.

Čís. 7167.

Měly-li podle spolkových stanov spory, vzniklé ze spolkového poměru mezi členy spolku býti rozhodovány výborem spolku, spory mezi výborem spolku a jeho členy rozhodčím soudem s vyloučením pořadu práva, jest o sporu vyloučeného člena spolku proti spolku o určení členství ve spolku jednati pořadem práva.

(Rozh. ze dne 21. června 1927, R I 491/27.)

Proti žalobě na hospodářský spolek o určení, že žalobce jest členem žalovaného spolku, vznesl žalovaný spolek námitku nepřipustnosti pořadu práva, již soud první stolice zamítl. Rekursní soud vyhověl námitce a odmítl žalobu. Důvody: Žalobce navrhl v žalobní prosbě, by rozsudkem bylo zjištěno, že jest členem žalovaného spolku a tento jest povinen to uznati a trpěti, by žalobce mohl svoje krávy dále připouštěti spolkovým býkem, a odvozuje tento svůj nárok z tvrzené jím skutečnosti, že jest již po více let členem žalovaného spolku a jako takový podle jeho stanov oprávněn, by dával své krávy připouštěti býkem náležejícím žalovanému spolku, což prý předseda žalovaného spolku před několika týdny zakázal. Nikoli o soukromé právo, v § 1 všeobecného občanského zákona zmíněné a občanskými zákony podle § 4 téhož zákona upravené, nikoli o platný důvod v §§ 424 a 316 téhož zákona předepsaný, opírá žalobce žalobní svůj nárok, nýbrž o členství v žalovaném spolku a ustanovení jeho stanov. Žalovaná strana jest spolkem podle § 1 zákona ze dne 15. listopadu 1867, čís. 134 ř. zák. Práva a povinnosti členů spolku jest odvozovati ze stanov (§ 4 téhož zákona) a podle ustanovení těchto dlužno také žalobní nárok posuzovati. Žalobní nárok spočívá proto na veřejném právu a není občanskou právní věcí naznačenou v § 1 j. n., o níž soudní moc bylo by lze vykonávati okresním soudem. Z těchto důvodů byla námitka nepřipustnosti pořadu práva žalovaným vznesená ospravedlněna.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Podle § 11 stanov žalovaného spolku mají býti spory ze spolkového poměru mezi členy spolku rozhodovány výborem spolku, spory mezi výborem a členy pak rozhodčím soudem s vyloučením pořadu práva. Ale zde nejde o žádný z těchto případů, nanejvýš nejde o spor mezi výborem spolku a členem, vyhražený rozhodčímu soudu, nýbrž o spor vyloučeného člena proti spolku o určení členství ve spolku, kterýžto spor sluší vyříditi pořadem práva. Rekursní soud tudíž pochybil, odmítnuv žalobu pro nepřipustnost pořadu práva, pročež bylo dovolacímu rekursu vyhověti a obnoviti správné usnesení prvního soudu.

Čís. 7168.

Zástavní věřitelé mohou podati odpor také proti nárokům, pro které jest již exekuční titul. Na pořad práva jest odkázati odporujícího věřitele.

(Rozh. ze dne 21. června 1927, R I 524/27.)

Pro záložnu v H. bylo vloženo podle dluhopisu ze dne 9. října 1925 na nemovitostech v dražbě prodaných zástavní právo pro pohledávku 150.000 Kč s úroky a vedlejšími závazky do výše 15.000 Kč. Podle to-